Naziv istraživanja: UTJECAJ ELEKTRONIČKIH KOMUNIKACIJSKIH MEDIJA NA RAZVOJ EMOCIONALNE INTELIGENCIJE ADOLESCENATA

Provoditelj: OŠ "Ljudevit Gaj"

Godina provedbe: 2022

Kratki sadržaj:

Lice i naličje elektroničkih komunikacijskih medija. Posjedovanje, korištenje, te kontrola odraslih članova obitelji u korištenju istih. Cyberbulling i njegove specifičnosti, postupci i rizici u postupcima desetogodišnjaka u korištenju elektroničkih komunikacijskih medija. Mogući učinci igranja računalnih igrica i videoigara na djecu i adolescente. Savjeti roditeljima i djeci u svrhu sigurnosti u korištenju Interneta. Djeca u sustavu Kaznenog zakona.

Istraživanje provedeno među:

Učenicima

Financijski podržano od:

OŠ "Ljudevit Gaj" Lužani

Ciljevi istraživanja:

Zaštita mentalnog zdravlja djece.

Prevencija međuvršnjačkog nasilja uzorkovanog posredstvom novih komunikacijskih medija.

Metode istraživanja:

Anonimni anketni upitnik za roditelje učenika 4. razreda 2022.-23.

Anonimni anketni upitnik za učenike 4. razreda 2022.-23.

Uzorak:

20 roditelja učenika 4. razreda (100% populacije)

20 roditelja učenika 4. razreda (100% populacije)

Rezultati istraživanja:

Za razliku od opće inteligencije koja je urođena i zaslužna je za 10%-20% životnog uspjeha, ali ju ne možemo naučiti niti povećati - emocionalna inteligencija je drugačiji način da “budeš pametan”.

Nije urođena pa se može učiti i razvijati cijelog života. Zaslužna je za 80%-90% životnog uspjeha, a uključuje znanja o vlastitim osjećajima i njihovo korištenje za donošenje dobrih odluka, vještinu dobrog upravljanja teškim raspoloženjima i samokontrole, te prepoznavanje tuđih osjećaja i sudjelovanja u njima.

Emocionalne osobine važne za uspješnost pojedinca su :

*EMPATIJA (sposobnost uživljavanja u tuđe osjećaje)

*IZRAŽAVANJE I SHVAĆANJE VLASTITIH OSJEĆAJA

*SAMOSVLADAVANJE

*NEOVISNOST

*PRILAGODLJIVOST

*UPORNOST

*PRIJATELJSKO PONAŠANJE

*LJUBAZNOST

*POŠTOVANJE

*SPOSOBNOST SURADNIČKOG RJEŠAVANJA PROBLEMA

Budući da emocije mogu i pozitivno i negativno djelovati na snalaženje i rješavanje problema cilj ovoga istraživanja bio je saznati kako na niz pitanja vezanih za razvoj emocionalne inteligencije gledaju roditelji učenika četvrtog razreda u 2022.-23. školskoj godini. Ovo je osvrt na rezultate istraživanja.

Prekomjerno gledanje medija, (65% roditelja kaže da ih njihova djeca prate više od 12 sati tjedno), igranje računalnih igrica te besciljno pretraživanje interneta bez ograničenja i kontrole roditelja prepreka su za razvijanje tako važnih osobina; iako 80% roditelja kaže da većinom kontrolira sadržaj onoga što se radi.

Pohvalno je što 85 % roditelja pronalaze svakodnevno makar onih najnužnijih pola sata baveći se svojim djetetom u igri ili razgovoru jer tako stvaraju kod njih pozitivnu sliku o njima samima. Nisu svi roditelji (25%) spremni pružiti pomoć djetetu u održavanju prijateljstava jer kroz prijateljstva djeca uče o bliskom odnosu općenito. 40% roditelja priznaje da u odgoju svoje djece ne primjenjuje uvijek jasne i dosljedne mjere discipline, što nije dobro jer bi se većina teškoća na koje nailaze današnja djeca mogla spriječiti autoritativnim odgojem. Autoritativan odgoj podrazumijeva spoj iskazivanja roditeljske ljubavi i dosljedne discipline –to je "Čvrst zagrljaj". Previše popustljivi roditelji odgajaju prkosnu djecu nedruštvenog ponašanja. U svakom slučaju dobro je s djecom dogovoriti pravila kao osobni orijentir i sustav vrijednosti obitelji.

Dobro je što gotovo svi roditelji razvijaju kod svoje djece životni optimizam. Istraživanja su pokazala da su optimistična djeca zadovoljnija, uspješnija u školi i čak tjelesno zdravija. 40% roditelja skriva od svoje djece ozbiljne probleme no, većina psihologa smatra da roditelji ne bi trebali čak ni od sasvim male djece skrivati ozbiljne probleme. Djeca su mnogo otpornija nego što se misli i za njih su korisna realna, stvarna objašnjenja. Djeca koja se nisu naučila suočavati sa stresom teško podnose ozbiljne teškoće na koje nailaze kad odrastu, osobito u odnosima s ljudima.

Nije dobro često uskakati u rješavanje problema svoje djece; što čini 80% roditelja (jer djeca vjeruju da postoji rješenje za svaki problem), a i istraživanja pokazuju da oni mogu početi rješavati probleme mnogo ranije nego što mi to od njih očekujemo.

Kada nauče rješavati svoje probleme, djeca stječu samopouzdanje i uče važne društvene vještine. U suprotnom kod djece se izgrađuje sindrom „naučene bespomoćnosti." 15% roditelja ne inzistira na bezuvjetnom uljudnom ponašanju svoje djece. Ono se lako uči, a iznimno je važno. Šteta je što gotovo polovina (45%) obitelji ne održava redovite obiteljske sastanke jer se na taj način djeca poučavaju kvalitetnim metodama u rješavanju problema i funkcioniranju pojedinca u skupini.

Jedna od osnovnih pretpostavki postizanja uspjeha u životu je upornost i sposobnost prevladavanja razočarenja. Motiviranje djece za uspjeh počinje kod kuće. Istraživanja pokazuju da je uspjeh djece to veći što je veća neizravna uključenost roditelja u njihovu naobrazbu, a ona u ovom slučaju izostaje u 55% obitelji. Roditelji ne moraju uvijek poštovati djetetovu privatnost. Valja imati na umu da stupanj dopuštene privatnosti ovisi o stupnju stečenog povjerenja roditelja. Djeca moraju osjetiti da ih se kontrolira u važnim situacijama. Nije dobro što polovina roditelja ostavljaju djecu na miru ako o nečemu ne žele razgovarati. Roditelji bi svakako morali od njih saznati znati što ih muči jer razgovor o problemima i izražavanje osjećaja riječima može promijeniti način na koji se razvija djetetov mozak, stvarajući vezu između osjećajnih i mislećih dijelova mozga. To je važno u doba korištenja suvremenih komunikacijskih tehnologija kada se dijete doživljavajući vršnjačko nasilje povlače u sebe, iz obiteljskih interakcija, prijatelja i aktivnosti u kojima je prije uživalo.

Paralelno uz ovo istraživanje provedeno je i ispitivanje 20 učenika anonimnim upitnikom vezano za uporabu elektroničkih komunikacijskih medija.

Svi učenici imaju neko od suvremenih komunikacijskih sredstava kao i mogućnost pristupiti i internetu. 94 % djece ih koristi „da skrati dosadu", a njih 53% koriste internet za istu namjenu što donosi velike rizike po sigurnost djece. U takvom opuštenom ponašanju smanjuje se doza kritičnosti i prema sadržajima i prema postupcima tim više što 94% djece ima i svoj profil na društvenim mrežama, a to je zabranjeno djeci mlađoj od 13 godina. Uz to je zabrinjavajući podatak da 30% roditelja uglavnom ne prati što njegovo dijete radi na internetu, a 36% ne ograničava svojoj djeci korištenje interneta. 47% roditelja uopće ili uglavnom ne znaju što njihova djeca gledaju/čitaju na internetu što može biti vrlo opasno, jer je zadnjih godina višestruko u porastu internetsko spolno zlostavljanje djece i adolescenata. Djeca i adolescenti nemaju mehanizme i životno iskustvo kako prepoznati zlostavljače, a to su uglavnom i vrlo perfidne osobe pa lako mogu postati žrtvom nasilnika. 76% djece gotovo svakodnevno igraju internetske igrice, a na pitanje kako se osjećaju kada im ih roditelji zabrane 53% izjavljuje da su nesretni, 23% ljuti, a 12% ih igra kriomice. Uz to 6% ih radije biraju igranje igrica nego li druženje s vršnjacima, a 35% ih i kada su s vršnjacima igraju igrice što upućuje na rane znakove ovisnosti i asocijalnog ponašanja.

Potrebno je djecu upoznati da postoji Zakon koji kontrolira korištenje IKT općenito, jer ih to 77% ne zna pa

ubrzo lako mogu prijeći granicu dopuštenog.

ŠTO SU UTVRDILA KRIMINALISTIČKA ISTRAŽIVANJA U RH

1. slanje ili objavljivanje uvredljivih, uznemirujućih ili zlonamjernih poruka
2. kreiranje blogova, stranica, foruma kojima je cilj ismijavanje, zlostavljanje ili širenje mržnje prema pojedincima ili grupama
3. objave fotografija žrtve kojima je izložena poruzi vršnjaka, s ciljem izrugivanja i sramoćenja,
4. objave dijelova osobnih poruka s ciljem izrugivanja i sramoćenja,
5. objave selfis koje je žrtva poslala pojedincu koji ih objavljuje u otvorenim grupama bez pristanka žrtve
6. širenje glasina, ogovaranje
7. iznošenje osobnih podataka i pojedinosti iz života žrtve
8. krađa korisničkih podataka na društvenim mrežama ili drugim računima korisnika
9. objavljivanje lažnih podataka/lažno predstavljanje / korištenje tuđih fotografija, snimaka…
10. slanje neprimjerenih sadržaja
11. prijetnje, ucjene
12. mamljenje djece, vrbovanje, spolno iskorištavanje putem web kamere i online chat-ova
13. pribavljanje, distribucija, prikazivanje i pristupanje dječjoj pornografiji

PREPORUKA: KAKO SE ZAŠTITITI U SVIJETU INTERNETA I MOBILNIH TELEFONA, HAKOM https://www.hakom.hr,zastita-djece@hakom.hr
„SIGURNOST NA INTERNETU“, priručnik

Korištena literatura tijekom istraživanja i reference u kojima su rezultati objavljeni:

KORIŠTENA LITERATURA:

NASILJE preko interneta:(cyberbulyng) Gordana Buljan Flander ...et al., Zagreb, Poliklinika za zaštitu djece grada Zagreba, 2006.

Vesna Bilić, Damjan Gjukić i Giovanna Kirinić, Zagreb; Mogući učinci igranja računalnih igrica i videoigara na djecu i adolescente (pregledni članak)

Napredak, HPKZ, Zagreb vol.151-2010., br. 2 travanj - lipanj

Napredak, časopis za interdisciplinarna istraživanja u odgoju i obrazovanju, Vol. 160 No. 3-4, 2019. Tematski broj NASILJE U VIRTUALNOM SVIJETU

1. KAKO SE ZAŠTITITI U SVIJETU INTERNETA I MOBILNIH TELEFONA, HAKOM https://www.hakom.hr,zastita-djece@hakom.hr
2. „SIGURNOST NA INTERNETU“, priručnik